

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In tara pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in strainatate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNTIURILE
SE PRICESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Cantona Generala la Viena, Austria, Constantinopol
K. K. Postamt, Dorotheengasse, 16 Galata

ANUNTIURILE
SE PRICESC NUMAI LA ADMINISTRATIE

ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

SASE MILIOANE ARUNCATE IN DUNARE

TEROARE, TORTURI SI ARESTARI ADMINISTRATIVE

DIPLOMATII NOSTRI UN NOU MATUSALEM

NOUA POLITICA ECONOMICA A AUSTRIEI

MIZERIILE LONDREI

VELUL ALBASTRU

SEASE MILIOANE ARUNCATE IN DUNARE

Nu era de ajuns ca de la venirea la putere a guvernului de astazi, sub dictatura d-lui Ion Bratianu, porturile Braila si Galati au avut sa suferi multe neajunsuri din cauza unei administratii nenorocite, si mai cu seama din cauza suprimarii porturilor france. Nu era de ajuns atata: astazi, prin niste proiecte ce s-au pus in lucrare, se da ultima lovitura de gratie acestor porturi.

Este vorba de cele doua basinuri ce s-au dat in intreprindere, ce se execută cu o mare iuteala, si cari au să serve de aci inainte ca cheuri pentru acostarea vaselor ce vin in Braila si Galati. Aceste basinuri cu cheurile si parcurile lor nu costa nici mai mult nici mai puțin de cât 5,566,328 lei si 39 bani, adica 2,862,641 lei 90 bani pentru Braila si 2,703,686 lei 49 bani pentru Galati.

Aşa dar aproape sease milioane bani buni, adunati din sudoarea poporului, se aruncă parte in Dunare si parte prin busnarele feticilor antreprenori si inventatori, cari au nascocit aceste lucrari numai pentru interesul lor personal, si nici de cum pentru folosul porturilor.

Dar ce inseamna bagatela de sease milioane zisa mai sus, pe langa alte zece sau cinci-spre-zece milioane, cari au a se mai cheltui cu lucrarile suplimentare necesare acestor basinuri? Caci in suma de 5,566,328 de lei nu intra nici constructiunea docurilor intrepitelor, magazinelor de grane, masinelor si acumulatorilor; nici zidirea hangarelor si localurilor de administratie, nici debarcaderul plutitor.

Ce in semneaza inca si aceste 15 milioane, ce au a se cheltui in zadar pe langa alte nenorociri mult mai mari ce asteapta porturile noastre prin stabilirea acestor basinuri artificiale? Caci localitatea unde se construiesc ele deplasează centrul de activitate comerciala de astazi, si pentru Braila, cu deosebire, portul se mută la o departare de aproape doua kilometre de piata actuala a portului, piata buna si comoda cum in rare locuri se poate gasi.

Ce se mai zicem insa, ca peste cati-va ani va trebui să mai cheltuim alte cate-va milioane ca să astupăm acele basinuri sau scaldatori de gaste, cum au fost numite cu drept cuvânt, caci ineficacitatea lor este atât de evidenta, in cât sare in ochii fie carui om cât de profan. Toți oamenii de stiinta s-au pronuntat in contra săpării unor basinuri artificiale, pe cât timp avem baziul natural al Dunarei in conditii-

nile cele mai admirabile de a servi ca porturi pentru acostarea vaselor plutitoare maritime si fluviale.

Braileni si Galatenii au protestat cât au putut in contra unor asemenea risipe de bani fără nici un folos practic, dar guvernul are urechi si n'auze, are ochi si nu vede. S-au făcut interpelări in Camera si in Senat, s'a dovedit că aceste lucrări intreprinse de Ministerul Lucrarilor Publice sunt cu desăvârșire inutile si veltămătoare porturilor, s'a trecut ușor peste toate, ca cum ar fi fost vorba de niscai-va lucrări de cea mai mică importantă.

Braila, care este si mai mult lovită prin construirea basinului, a încercat să facă o manifestatiune printr'o intrunire publică; însă fiindcă inițiativa acestei intruniri fusese luată de oamenii din partidul guvernamental, cari voiau a da un caracter mai mult politic de cât economic, intrunirea a făcut fiasco precum se știe, căci pe ori unde se arată guvernamentalii si voesc să vorbească, chiar in interesul țării si al orașului lor, ei nu numai că nu sunt ascultați, dar încă sunt huiduiți si alungați de la tribună, precum s'a întâmplat celor cari au provocat acea faimoasă intrunire de acum două luni la Braila. Atit este de descreditat guvernul actual!

Dar oare Braileni si Galatenii se vor opri până aicea cu protestele lor, in privința acestor lucrări ne-bune cari au să aducă atâtea rele iremediabile orașelor lor?

Credem ca nu!

Cu toate că contractul este deja incheiat, cu toate că el conține clauze oneroase in cas de neexecutare, cu toate că lucrarile se urmează cu mare activitate, cetățenii acestor porturi însă se cuvina a nu înceta un moment de a protesta in contra executării acestor lucrări nesocotite.

Acum ne aflăm într'o epocă de stagnatiune; toți miniștrii sunt duși pe la băi, corpurile legiuitoare sunt închise si ori-ce proteste n'are cine să le auză, mai cu seamă că guvernul nu prea este dispus să audă nimic. La toamnă însă, îndată ce se vor deschide camerele, Galatenii, si mai ales Braileni, se vor scula in masă si vor cere cu insistență să înceteze săparea acelor basinuri si să resilieze contractele antreprenorilor, cu ori-ce sacrificii. Mai bine să se piarză acum puțin, de cât mai târziu zece si două-zece de milioane, deosebit de alte inconveniente cari nu vor mai avea nici o îndreptare. Cetățenii Braileni si Galatenii au cu atât mai mult drept să se opună la executarea unor asemenea lucrări, cu cât fondurile ce se cheltuiesc le aparține lor, fiind din venitul de 1/2 la sută, care prin usurățiune s'a concentrat in mâinile guvernului central.

Ei sunt cu drept cuvânt neliniștiți de soarta porturilor si pieței lor comerciale.

Dacă guvernul nu se va decide mai din vreme să dea satisfactiune plângerii lor legitime, cetățenii sunt hotărâți a merge mai departe.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

St. Petersburg, 30 Iulie. — Se asigură că d. de Giers, a cărui călătorie e întârziată pentru motive de ordine privată, va visita pe prințul de Bismark in cursul lunii lui August.

Atena, 30 Iulie. — Regele se va imbarca la Pireu pentru a merge la Genua; de acolo se va duce la Paris, unde va

sta câte va zile in incognito, înainte de a merge la Wisbaden, Regele va evita de a se întâlni cu Suvranii Europii centrale din cauza ultimelor evenimente.

Roma, 30 Iulie. — In privința știrilor privitoare la călătoria contelui Robilant la Viena, ziarul „Opinione“ spune că raporturile între Italia, Austria si Germania, precum si cele ce există între miniștrii afacerilor străine ale acestor țări, sunt așa de cordiale, in cât ideea unei întrevederi ar fi primită cu placere într'un mod reciproc. „Opinione“ adaugă că eventualitățile sunt in favoarea unei întrevederi, rămâne de regulat numai chestiunea de oportunitate.

Listele provisorii pentru consiliul comunal se găsesc in birourile ziarului Piata Episcopiei 3.

Primim cu placere ori-ce reclamații privitoare la inscrierea sau ne-inscrierea alegătorilor si ne oferim a le satisface cererile.

TEROARE, TORTURI

ARESTARI ADMINISTRATIVE

R.-Vâlcea, 17 Iulie.

Prefectul Simulescu, neputând se doarmă de laurii câștigați de colegul său de la Teleorman, s'a decis in fine să o rupă si cu cele mai din urmă scrupule, care până acum l'a oprit de a deveni *uigas officii*. In noaptea de 14 spre 12 ale acestui lunămicu au avut strania privilegie, se vadă cum bătașul lui Simulescu, comandați de Primarul orașului, in număr de aproape 100, blocase toate strazile, se ațineau cu ciomege in mână pe la porțile caselor tuturor membrilor din opoziție, si când acești cinci cetățeni, Har. Davidescu, Nae Bonciu, Petre Apostolescu, G. Sloenescu si A. Zugrăvescu voesc se pătrundă in domiciliul unuia din ei, haita întreagă se aruncă asupra-le, si încep loviturile, aici însă unul din acești bătași cade mort. Un glonte al celor ce și apără viața, fa adormit pentru tot-dauna.

Altuic banda administrativă a rămas consternată, nu și inchișia mișei, până unde poate un om să și apere viața. Acești cinci oameni, astăzi sunt arestați, si Simulescu veltând că e atât de compromis in cât, dacă in țara noastră am avea un guvern cinstit si o justiție independentă, apoi ar fi trimis drept in fundul Oceanului, voeste să arde că acești oameni sunt niște asasinii ordinari. Cum? Toți dintre acești cinci membri ai opoziției n'a veltut nici odată pe acest învătător Gheorghe Popescu, mort in funcțiunea de prim-bătaș administrativ, nu a avut nici o relațiune și nici n'a putut se aibă cu un învătător de sat, care locuiește la cinci poște departe de oraș, si care nu era adus prin lămic de cât la alegeri.

Prin urmare lucrul este limpede, cinci oameni cu pozițiuni destul de înalte, se omoare pe un nenorocit îmbrăcat in cămășe și nădragi? Si ori cât se va încerca Prefectul Simulescu se denatureze faptul, când se va dovedi, si garantăm despre aceasta, că mortal a dormit trei zile mai înainte de atentat in curtea d-lui Simulescu, că Prin. arul Alexiu a fost auzit, zicând bălașurilor, *dati-ne la mîr*, că la fluea finelor însuși mortul când expira zise: *Simulescu m'a mîncat fript*, apoi de sigur că prietenii noștrii vor fi achitați, si Simulescu plină și va da seama înaintea legilor de crima ce-a comis, conștiința, dacă o mai are, l'a tortura că a lăsat pe drumuri o nevasă si cinci copilași.

Sunt informat pozitiv că femeea mortului, a venit in curtea Prefectului, știind la Simulescu și cerându-l pe bărbatul său, dînsul i-a oferit o mie de lei și veltând că pericolul este prea mare, și femeii nu putea a l'inchide gura, a dat-o pe mâna sbirilor săl ca acum să zacă in cine știe ce închisoare. Ast-fel stău lucrarile, și d. Vilagros care mai bine și ar semna articolele sale *Algerianu* de cât Vâlceanul, aruncă asupra membrilor din opoziție, și celor arestați, murdăriile pe cari „Voiața Națională“ singură este capabilă să le primească.

Intreaga opoziție am redactat un memoriu pe care l'am prezentat d-lui Procuror de Curte, Dimitriu, unde am arătat cele petrecute. Dar știm că se va pune la dosar, căci d. Dimitriu se arată de o parțialitate revoltătoare. Ajutată de dînsul.

Administratiunea continuă a face arestații lor tot felul de mizerii: instructiunea nu se face aproape de loc, căci toți nu se ocupă de cât cum ar tortura mai barbar pe prietenii noștrii. Așa fie care dintre areștii cinci areștați sunt pusți in căle o oada din cele mai murdare, si acompanyați de câte cinci sau sease criminali. Li s'a oprit asternturii, mîncarea, cărți, jurnale, si aceste contra regulamentul temnițelor preventive, cari prevedes că ori ce acuzat are voie să și aducă singur cele necesare. Li s'edă mămăliga cu fasole, si dorm pe scânduri in gnoaie de o palmă. Inchinăte zi si noapte domniule Simulescu, se nu te ducă soarta a face aceiași experiență, si d. Brătianu, ar trebui să și aducă aminte de când sub diferite acuzări, încerca asprul traiu al temnițelor.

Intr'un cuvânt ne asasină, ne stâlcoște, si tot noi suntem închiși, maltratați si torturați.

Va veni însă ziua când se vor plăti toate datoritiile.

Nic.

DIPLOMATII NOSTRI

Urmăm astăzi observațiunile noastre in privința activității guvernărilor in cursul timpului ce a trecut de la inchișiderea corpurilor legiuitoare.

Să cercetăm ce s'a făcut in departamentul afacerilor externe. Aci trebuie să dăm înainte de toate o esplanțione premergătoare. Nu înțelegem a intra cu această ocazie in critica conducerii politice noastre externe. In această privință vom avem multe de zis, dar o asemenea critică nu se poate adresa numai ministrului de externe ci guvernului întreg.

Prin urmare nu ne vom ocupa de cât de conducerea diferitelor ramuri ale afacerilor noastre externe ce au un raport direct cu politica generală.

Vom începe dar cu reprezentațiunea noastră diplomatică in strainatate.

Nu e de tăgăduit că situațiunea noastră de regat independent ne impune de a ne prezenta într'un mod demn înaintea străinilor. Un stat ca al nostru care de abia de cati-va ani a intrat in familia statelor europene, e silit să încredințeze posturile diplomatice la bărbați cari, prin pozițiunea lor socială, prin trecutul lor, pot mai ușor să se ascultați și considerați. In diplomația unui Stat mare se poate ici și colo să se strecoare câte o inteligență mediocră, căci in dosul individualității diplomatului stău influența și puterea statelor pe care el le reprezintă. Dar noi avem nevoie de a ne recomanda și prin calitatea acelor ce sunt reprezentanții noștrii. Numai așa putem fi băgați in seama.

Acest adevăr pur-ă n'a pătruns încă in sferele noastre oficiale. Afară de câte-va excepțiuni, juna noastră diplomație nu este la înălțimea misiunii sale. Cei mai mulți miniștrii ai noștrii in strainatate nu găsesc alt mijloc mai bun d'a se face bine vazuti de cât făcând fie-care politică in sensul guvernelor pe lângă care sunt acreditați.

Si nici nu se poate face o imputare diplomaților noștrii pentru această atitudine, căci ei sunt mai toți lăsați fără instructiuni precise din partea ministrului de externe, fiind că lipsește o linie de conduită bine definită, acea unitate de vederi care singură poate da unei acțiuni diplomatice sorți de reușită. Dacă coborim filiera erarhică a legațiilor noastre, găsim in mare parte secretari prea tineri, fără nici o experiență a afacerilor. Si aci nu se face nimic spre a forma acești tineri, spre a pregăti cel puțin o pepinieră de diplomați pentru viitor.

Nu se cere secretarilor de înteu și al doilea rang nici memorii, nici rapoarturi asupra chestiunilor ce sunt la ordinea zilei in țările unde ei funcționează, asupra chestiunilor politice ce se discută sau acelor ce au un raport direct sau indirect cu interesele României. Ast-fel lăsați fără conducere, fără control, junii membri ai corpului diplomatic nu lucrează nimic, nu studiază nimic și după cati-va ani de serviciu se întorc in țară fără ca să și în-

vătăat nimic. Or cine și iubește țara și pune dar întrebarea; ce are să se întâmple cînd bătrînii nu vor mai fi? cu cine vor fi înlocuiți? Această chestiune devine gravă și ar merita d'a l'lua în serioasă considerațiune.

Dar in ministerul de externe nu se gîndește nimeni la asemenea lucruri. Este destul ca lucrarile corente să fie expediate, depeșile descifrate și dosarele șnurite ca să se crează că toate merg bine și in perfectă regulă. Am dori ca unul din miniștrii noștrii de externe să și dea ostentata într'o călătorie ce va face in strainatate, d'a vizita cu d'amănuntul oficiul unui minister de externe ca să se convingă că la noi un asemenea oficiu nu există.

Să trecem la o altă ramură care și dăna aro însemnatăa ei in fața înmăririi relațiilor noastre comerciale și economice. Voim să vorbim de corpul nostru consular.

Și aci vedem că nu se lucrează nimic spre a face ca acest corp să devină folositor țării.

Ori-cine citește ziarele europene va vedea zilnic publicându-se rapoarturi trimise de consul și vice consuli asupra chestiunilor economice sau comerciale a le țării unde ei funcționează.

Toți acești funcționari se ocupă a studia cu de a mărunțul starea economică, comercială, agricolă a popoarelor in mijlocul căror trăesc. Ei intra in contact cu industrialii și comercianții cei mari, adună notițe și cunoștințe asupra dezvoltării osebitelor ramuri a le activității naționale.

Ei fac ce e cu putință spre a crea relațiuni noi in comerț și industria țării lor in acele locuri unde sunt trimiși. Am dori să ni se arate câte asemenea lucrări au fost făcute de consuli noștrii. Ne îndoiim dacă se vor găsi in toată diviziunea consulară mai mult de trei rapoarturi cari merita de a fi privite ca niște studii serioase. Este dar de neapărata trebuință ca și aci să se facă un început, stabilind pentru consulatele noastre obligațiunea de a se ocupa cu toată serioșitatea de țările unde funcționează și d'a comunica ministrului rezultatul observațiilor lor spre a fi publicat și adus la cunoștința țării.

Tocmai pentru asemenea reforme și lucrări de organizațiune ar trebui să se întrebuițeze timpul vacanțelor parlamentare. Dar și in resortul ministrului din afară ca și in celelalte, rutina și trândăvia burocratică se resfață într'un mod deplorabil.

Nu se face și nu se va face nimic pentru a schimba această stare de lucruri până când nu va veni impulsionea puternică a unor bărbați ce nu voesc numai a vegeta la putere dar și a lucra pentru țara lor.

BULETIN EXTERIOR

NOUA POLITICA ECONOMICA A AUSTRIEI

Lupta vamală pe care a întreprins-o protecțiunii Austriaci și mai ales cei din Ungaria, pare că a început a produce efectele ei rău făcătoare. Din toate părțile se arată simptome care dovedesc că cercările conducătoare in Viena voesc să o ia pe o cale mai conformă cu interesele economice, și comerciale ale Monarhiei.

O dovadă pipăită a acestei schimbări in vederile economiștilor de la căma ne'o da ultima circulară a marșizului de Bacquehem, ministru de comerț austriac, către camerele de comerț și de industrie.

Intre altele ministrul zice in circulară sa cuviutele următoare:

«Este de o mare însemnatate pentru industria, comerțului și agricultura țării noastre d'a mînținea și chiar a desvolta, dacă se poate, debușurile cari li se ofera. Dar această nu e cupuțință de cât prin ajutorul unor tratate de comerțiu tutelate pe tarife convenționale. Incheierea unor ast-fel de tratate este scopul de căpetenie pe care și l'propune guvernul.»

In Viena și în Pesta se comentează mult această schimbare a ideilor ce domnează în sferele guvernamentale în privința relațiilor economice și comerciale ale Statului austro-ungar. Se crede chiar că circulația ministrului este semnalul unei modificări radicale în politica economică ce va urma guvernului. În locul protecționismului exagerat care a avut de rezultat rupearea negocierilor cu România și va produce de sigur un efect analog în negocierile ce se vor deschide în curând în Germania și cu Italia, pare că guvernul Austriac tinde a adopta o linie de conduită ce este bazată pe stabilirea unui sistem convențional și se apropie de liberul schimb. Dar aplicarea acestor idei va întâmpina de sigur o mare rezistență în Ungaria din partea protecționistilor agrari. Unele ziare ungurești arată o rezolvă semnificativă în fața circulației marchisului de Bacquehem, altele o combat în totul și accentuează osebirea care există între interesele economice ale Ungariei și cele ale Austriei.

Cu toate acestea, urmările războiului vamal care a început între Austro-Ungaria și România par a fi dureroasă pentru Unguri. Presa maghiară se plânge contra diplomației austro-ungare, careia îi reproșează că n'a știut să încreze în București în favoarea intereselor economice și comerciale ale Monarhiei. Într-o corespondență apărută în mai multe ziare ungurești se acuză chiar într'un mod direct baronul de Mayr că s'a lăsat a fi înțeles de ministrul francez în privința negocierilor pentru încheierea unei convenții comerciale.

Această corespondență conține unele aprecieri pe care noi nu le împărtășim, dar are și unele părți interesante. De exemplu se poate citi pasagiul următor :

Diplomația franceză a doborât pe cea austro-ungară cu desăvârșire, și totasemenea se pregătește să facă și Rusia. Pentru ce e baronul Mayr în România, numai Kálnoky ne-ar putea spune, dacă cum-va ar ști-o și el. Toată lumea știe, că noi n'am avea azi război vamal cu România, dacă în capitala română am fi avut un diplomat harnic, care să ne reprezinte interesele, iar nu un curțisan slab.

Ambasadorul francez Coutouly a paralizat cu totul pe baron Mayr la guvernul român, a încheiat cu guvernul român o convenție provizorie, care stabilește liberul import al bucatelor, al vitelor și vinurilor din România și asigură importul din Franța al acelor articole de industrie pe care România nu poate, sau nu vrea să le producă. În modul acesta, România este în stare să sufere și să continue războiul vamal în contra noastră. E un însemnat testimoniu de paupertate ce și l' dă ministrul nostru de externe și diplomația noastră din Orient, când vedem, că Franța e în stare să se aplece din departare interesele sale la țărâța Mării-Negre, pe când noi la Dunăre nu știm să apărăm interesele noastre.

Nu au dreptate să se supere din Unguri pe diplomații lor. Ei n'au făcut de cât să urmeze instrucțiunile lor. Vina e a acelor cari prin șovinismul lor au împins lucrurile astfel că orice înțelegere era cu neputință.

În ce privește superioritatea d-lui

de Coutouly, d-nit de la Pesta uită că situațiunea între Franța și România a fost și este cu totul alta de cât aceea ce există între Austro-Ungaria și statul român. Afară de aceasta nu înțelegem de ce să miră presa Ungară ca Franța să și caute interesul. Ar voi poate ca cele-lalte puteri să vină în ajutorul pretențiilor ungurești? Dacă cei din Viena și din Pesta ar fi urmat d'atunci linia de conduită pe care pare că voește a o adopta astăzi marchizul de Bacquehem, poate n'ar fi pășit'o cum a pășit'o cu ocaziunea negocierilor din București.

Naște acum întrebarea dacă guvernul nostru își vor să se folosească de noul curent ce se manifestă în Viena. Era ușor d'a rezista unor pretențiuni exagerate, dar le va fi greu d'a se opune la niște propuneri întemeiate pe concesiuni mutuale. Să nu uite dar că deviza or carui guvern român nu poate fi de cât :

Timeo Austriam et dona ferentem!

CRONICA

Clujmănești, 16 Iulie.

UN NOU MATUSALEM

Colectiviștii au găsit un nou mijloc pentru a întreține curajul slab al oamenilor partidului și pentru a opri debandada ce se înceapă și voturile la alegeri se lipsească.

Prin mahalale, prin cafele și cârciume, ori și unde au cut perora, agenții colectivității afirmă că partidul liberal-național are să mai stea încă zece ani la putere și că d. Brătianu, dacă o mai face și băile de la Gavora apoi nu mai are moarte sa, cel mai puțin, că are să mai trăiască încă multe zecimi de ani înainte, spre marea ciuda a protivnicilor săi.

Așa dar, colectiviiștii nu se mulțumesc cu să facă din stăpânul lor un Cavour, un Bismarck sau un Vice-Rege, acum vor să l' facă și un Matusalem.

Toate sunt bune, să admitem că d. Brătianu se mai trăiască încă o sută de ani de aci înainte, atâta va fi de ajuns însă?

Pentru ca d. Brătianu să poată încă domni precum a domnit, va trebui să fie vecinic înconjurat de Caradale, Dimanci, Moruzi, Ștefan Belt, D-n Râmniceni, etc.

Lucrul însă va fi cu neputință, căci darul de a trăi cât lumea poate să l' aibă marele geniu de la Florica, dar toți căteșii săi, bal

În ziua când toți acești linge-talpi viziriali vor pieri în întunerecul pământului, vizirul se va vedea de odată izolat și rămas la dispoziția d-lui Disescu, a d-lui Lascăr sau a altui june din partid care câte odată vrea să meargă de capul lui.

În așa condiții, păstrarea puterii este imposibilă.

Cum marea și strălucita aureolă ce înconjură capul președintelui consiliului și multămită a tot slugarniciei camarilei sale, ne vom pomeni într-o bună dimineață cu un proiect de lege venit din inițiativa parlamentară, prin care se va hotărî ca dupe moarte trupul d-lui Brătianu să se pus în spirt, într'un enorm borcan de sticlă și așezat în incinta parlamentului, pentru ca să poată vecinic inspira generațiunile viitoare.

Și pentru o mai mare dovadă de respect, iubire și venerațiune față cu acela ce este

singurul mare bărbat de stat al României, corpurile legiuitoare vor hotărî, în urma unei propuneri a d-lui Dimanca s'au a vre-unul strănepot al său, ca spirtul să fie înlocuit cu țuica de Florica.

Așa să respălăsc oamenii cel mare!

Până una alta însă colectivitatea se clatină rău din balamale și legenda lui Matusalem nu se va mai repeta or câte bai ar face d. Brătianu la Gavora și or câtă țuică ar înghiți la Florica.

Sub-iscalitul ar da foarte mult ce să văză ce are să devie partidul colectivist în ziua când borcanul cu spirt pardon, cu țuică de Florica va poseda între pereții săi moaștele d-lui Brătianu.

O simplă curiozitate.

Radu Țandără.

INFORMATIUNI

Spre a da satisfacțiune opiniunii publice, zice *Indépendance roumaine*, D. I. Brătianu ar fi dispus să dea, în ajutorul alegerilor un succesor d-lui Kirilescu, și să numească prefect în Teleorman pe d. Anastasescu Ghica; pentru un scurt timp bine înțeles.

E de prisos să spunem că această știre are nevoie de multe și iar multe confirmări.

Gunoii polițienesci ce purta numele «*Trompeta Bucureștilor*» a fost ridicat de câte-va zile și dispărut cu desăvârșire din circulație.

D. E. Stălescu, ministru de justiție a lucrat ieri cu M. S. Regele căruia i-a prezentat mai multe decrete de permutări printre magistrații.

D. Nacu, ministru de finance a dat o circulară către percepători prin care îi invită a se grăbi cu încasarea dărilor remase în întârziere.

Aflăm că d. Hitrowo, noul ministru al Rusiei la București se află în St Petersburg, de unde va lua scrisorile sale de acreditare pe lângă guvernul Românesc, pentru a veni încurând în București.

D. A. Stolojan, ministru domeniilor a luat măsura de a nu se mai tolera nimic arendașilor ce vor rămâne în întârziere cu plata arenzilor.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

MUSICA IN POPOR

FACIA
CU NOUL PROIECT DE LEGE AL INSTRUCȚIUNII PUBLICE

Majoritatea unei țări mici și mari, o formează populațiunea rurală. Acolo se păstrează mai bine naționalitatea și obiceiurile străbune. Ea este aceea care rădică greul, căci pe lângă că plătește dări, lucrează în natură, apoi la vreme

grele apără fruntaria țării sacrificându-și viața. Cu alte cuvinte, populațiunea rurală este piatra fundamentală a unui stat, căci ea numai dă și în schimb nimic nu cere, de bună voie însă mai nimic nu i se dă.

Populațiunii rurale, în schimbul birurilor de tot felul ce se percep de la ea sub diferite denumiri și forme, precum: caf de comunicație, județene, comunale, naționale, rechiziții, etc. și în fine contribuția sângelui, în schimbul tuturor acestora i se dă o școală și aceea ca val de ea; și chiar aceasta ca s'o aibă, trebuie să îndeplinească o mulțime de condițiuni. (Vezi proiectul de lege).

Pentru ridicarea moralului și mângăierea sufletului populațiunii rurale, îi trebuie un preot, dar și pe acela tot ea trebuie să l' plătească.

Pe când populațiunea urbană huzurește în privința aceasta.

Dar poate se va găsi cineva care va zice: d'apoi populațiunea urbană plătește mult mai mult de cât cea rurală, căci pe lângă cele de mai sus, ea mai plătește fonciar, patente, etc.... Da, așa este, însă în locul acestora primește în zecit.

Statul se îngrijește de multe pentru țărgovești, precum: întreține cler înalt și de mir, plătește până și cheltuielile hramului bisericii, afară de cheltuielile necesare de peste an în biserică. Plătește psalți, întreține coruri, predicatori etc. Apoi îi procură diferite distrații, precum: teatru operă, serbări naționale, etc. întreține muzee, școli de arte, etc.

Pentru toate acestea populațiunea urbană nu dă nici un ban mai mult de cât cea rurală.

Așa, chiar în noul proiect de lege pentru instrucțiune, se face o marcantă distincțiune între populațiunea urbană și cea rurală. Poate că această distincțiune s'a făcut fără intențiune, desul însă că ea există.

Cine din lumea civilizată nu s'a convins că muzica este elementul cel mai necesar pentru înobilirea caracterului omenesc? Mi se pare că aceasta nu se mai discută, căci toată lumea e de acord. Chiar în timpurile cele mai vechi, popoarele cele care făcuse progrese în civilizație, au privit studiul muzicii ca ceva indispensabil pentru cultura poporului. Licurg, legislatorul Spartei, pentru a forma cetățenii voinici, au prescriis exerciții gimnastice; iar Solon, legislatorul republicii Atheniene, pentru a avea pe cetățenii săi onești, mărinoși, cu caractere nobile, iubitori de patrie, au făcut obligatoriu studiul muzicii.

Dar ce să căutăm noi probe în timpurile așa de departate, se vedem la popoarele actuale ce se petrece cu muzica?

Franța, pe timpul revoluțiunii din 1793, n'avea nici o instituțiune a statului în care poporul francez să l' pută învăța muzica sau arta declamatorie. Și, mulțumită acestei mișcări naționale, patriotul Sarreto a înființat *Institutul Național*, a cărui menire era d'a încața pe soldații gardei naționale cântece patriotice.

Adunarea națională a privit cu sa-

tisfăcțiune această instituțiune și n'a întârziat a o lua pe conta statului.

Imnele (textul) se comanda prin decret speciale și se trimiteau le Institut pentru a fi puse pe muzică. Robespierre, într'o scrisoare către Sarreto, scrie următoarele:

«*Ti se prescrie cetățene, a com-pune muzica pentru alăturatul imn și a l' învăța cu toți locuitorii celor 48 de disp. ale Parisului.*»

Succesul acestui institut a fost neașteptat, și în 1795 el a fost transformat în actualul conservatoriu.

D. Chenier (fratele poetului), în raportul său către convent în care probează necesitatea acestei instituții, între altele zice: «*Această școală de muzică a dat elevi, cari, împraștiindu-se în tot lagărul francez, însușeau cu acorduri mărețe bravura cea fără seamăn a armatei noastre. D'acolo au eșit cântecele noastre cetățenești, care s'a împraștiat de la un capăt la altul al Franței, ba au trecut și fruntaria ajungând chiar în lagărele inamicilor noștri, împedecând liniștea despoșilor, cari combinău coaliția contra Republicei.*»

Mi-am permis să subliniez cuvintele d-lui Chenier, fiind că ele conțin un mare adevăr. Despotismul se îngrozește de puterea muzicii. Uvertura lui Litolff, în care este intercalată *Marseillaise* a fost interzisă a se executa în Rusia până pe la 1860. Chiar azi, cântecele naționale Malorosiene sunt persecutate în Rusia.

Dar la noi, țară liberă și independentă, n'a fost oare interzisă executarea muzicii cântecului *Destăptate Române* într'o ocaziune oare care și aceasta numai ca să plăcem vecinilor...

Prin nimic nu se poate transmite unul popor o aceeași idee și același sentiment, ca prin muzică.

Prin mijlocul puterii muzicii, într'un mod magic însușești sute de mii de oameni.

Aceasta as' probat rebelul în franco-german din 1870—71.

Nu numai toată armata germană, ci toți locuitorii Prusiei de la mic până la mare, știu cânta toate cântecele naționale, și la momente de însuflețire, ele se înțonă de toată suflarea prusacă.

Germanii au înțeles mai bine de cât ori-care altă națiune rolul muzicii; d'aceia o încuragiază și o răspândesc într'un mod de necrezut. Nu este școală în care muzica să nu fie obligatorie nu numai în orașe, ci și în satele cele mai înfundate.

Aceasta însă la ei e deja o lege naturală.

Ceia ce germanii visază e mai mult; ei urmăresc scopuri care tind ca prin mijlocul muzicii să germanizeze întreaga Europă. D'aceia noua direcțiune a răspândirii muzicii nu se face de cât în scopul acesta, se înțelege, într'un mod liniștit, pe nesimțite.

Așa, toate metodele de piano, violină, etc. nu constau de cât din cântece germane, aranjate pentru fle-care instrument și pentru fle-care vârstă. Așa că copii de 4—5 ani când se pun la piano, încep primele lor lecțiuni cu cântece germane. Această propagandă se observă cu deosebire în țările mici care duc spre Orient, precum: Româ-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(11)

MIZERIILE LONDREI

VIII

Wappingul.

Inchipuți-vă, formând cercul acestei curse, piața acestui straniu oraș, un fel de curte neregulată, cam patrată, fărâmiată de case sau mai bine zicând de bordeie, înalte de unul sau două caturi cel mult, cazând literalmente în ruine, negre, murdare, urâcioase.

Solu abia pavat, sau al cărui pavaj dispăre cel puțin sub niște grămezi de noroi și de necurățenii de tot soiul, slujește, vura ca și iarnu, de culcuș unei mulțime de potlogari, de bețivi și de copii perduți.

La lumina soarelui acest loc e cu desăvârșire îngrozitor.

Pe la gaurile caselor spânzură per-vazuri de ferestre stricate, lipsite cu totul de geamuri; sdrênge fără formă și fără culoare se leagănă în toate părțile.

Ușele sunt ca și ferestrele, sărite din

țărâni, stricate sau căzute de putrezi-ciune.

Pe pavajul acoperit cu tot felul de murdării, se târâscopit ofticosi, femei palide, numai oase, moarte de foame. Din când în când trece vre-un cerșetor, vre-un schilod, vre-un nenorocit care tragește din o infirmitate respingătoare.

Nu vezi nici un bătrân pe acolo. Asta e ceva deosebit în *Wapping*, nu e nici un bărbat mai în vârstă de 40 ani, nici o femeie mai bătrână de 30 ani; păcla Tamisei, combinată cu rachiul tavernelor vecine, temnițele bătrânei Engliera, la nevoie funiasăpunită a călăului Londrei nu lăsa pe nimeni să îmbătrânească în acest iad.

Dar noaptea pe păcla prin care înainta Sir Francis și Mac Allan, aspectul *Wappingului* e aproape de nesuferit, atât e de respingător; într'atât acest *pandemonium* al crimei și al miseriei deșteaptă atunci în om o lume de gânduri negre.

Sir Francis căta în zadar să străbată cu privirea întunecimea profundă și putem zice nesănătoasă care l' împresura, să perceapă vre-un șgomot în mijlocul tăcerii adânci de moarte care pătrundea în el prin toți porii.

Zadarnice încercări! Abia dacă, din vreme în vreme, o umbră trecea pe lângă ei, pe furis, par-că s'ar fi rușinat și dispărea prin o gaură neagră, slujind de ușe; abia dacă, la restimpuri, tropotul foarte departal al unei trăsuri întârziată, un strigăt venind

de la stradele îndepărtate încredințau pe nobilul senior că mai sunt oameni cu viață în Londra.

Cei doi bărbați remaseră un timp încremeniți la vederea acestui spectacol.

Se credeau, erau chiar la antipodul aceluși oraș șgomotos pe care l' părăsise. Se întrebau încel cum sub acelaș cer, la o așa mică distanță unele de altele, ființe de aceiași specie, făcute dupe chipul unui acelaș d-zeu și supuse acelorași legi, puteau să ducă o viață atât de deosebită. Cu toată ambițiunea secretă a lui Sir Francis Burdett, cu tot disprețul pentru omenire ce, dupe cum îl învinovățeau unii, avea în fundul inimei sale, ceea ce vedea, ceea ce ghicea era atât de grozav, în cât în timpul acestor câte-va momente petrecute în centrul *Wappingului*, el fu în realitate omul ce părea să fie, plin de compătimire pentru suferințele nenorociților în mijlocul carora se simțea respirând, plin de indignațiune contra îndrăznețului egoism a fericitilor lumii acestia din care făcea parte.

Mac Allan, din partea lui, simțea, la priveștierea atâtor nenorociri, că se întâresea conștiințele sale a căror triumf consacrase de înainte toate puterile sufletului său, pentru care compromisese toate interesele sale și oferise chiar sacrificiul vieții sale.

De odată, Sir Francis zări, la căți-va pași de el, un grup ce se mișca în umbră și patru oameni acoperiți în sdrênge, înarmați de măciuci enorme, patru oameni a căror fețe purtau semnele

tuturor cutezanților, tuturor viciorilor, poate vai! tuturor suferințelor, se aruncase asupra celor doi lovarăși. Sir Burdett, cu curajul liniștit a unui adevărat englez, se puse într'o secundă în defensivă gata a trage cu pistolul.

Dar Irlandesul, trecând repede pe dinaintea lui, făcu un pas spre cei cari l' atacase și, slujindu-se pentru asta împrejurare de limba franceză, le zise aceste două cuvinte la toată întâmplarea:

— *Pdine!*

— *Sau fer!* respuseră la o dată în aceeași limbă cei patru noi veniți.

Și de o dată se retraseră la o distanță respectuoasă.

— Ast-fel vă primiți prietenii? urma Mac Allan pe un ton ponicitor. Care din voi e capul și cum îl ceamă? Să se apropie.

— Capul sunt eu, răspuse smerit unul din ei; numele meu e Tom Flasher.

Zicând aceste cuvinte, dupe porunca Irlandesului, omul se apropie, cu capul plecat, de cei pe cari odinioară era să-i lovească.

— Ia să vedem! Tom, reluă Mac Allan, al să ne spuți ce înseamnă purtarea asta de hoț?

— Auzind vocea asta a cărui timbru îl recunoștea acum de sigur, Tom Flasher răspuse:

— S'avam ertare Sir Edward, din pricina astei păcle dese nu vă recunoșteam, și....

— Și? întreabă interlocutorul, văzând că Tom stetea la îndoială.

— Nu veți fie cu banuială, Măria Voastră, reluă Tom pe un ton în care se vedea o rămășiță de îndoială și de neîncredere, dar Măria Voastră nu e singură și trebuie să tac.

— Trebuie să vorbești, din potrivă, răspuse iute tânărul. Vrați ca acest gentleman care mă însoțește să spuie pretulindeni că Mac Allan, a cărui devotament pentru cauza poporului e cunoscută de or-cine, umbla cu bandiții și comandă la potlogari?

Tom, dintr'o privire, paru că consultă pe tovarășii săi:

— Vezi că avem un ordin, murmură unul din ei.

— Un ordin! strigă aprinsul tribun. Ordinul e și pentru mine! Poate că pentru domnu asta, urmă el punând mâna pe brațul lui Sir Francis, pentru apărătorul nostru cel mai nobil și mai îndrăzneț, Sir Francis Burdett.

IX

Lui Tom Flasher.

La astă cuvinte, la numele venerat a lui Sir Francis, cei patru oameni, asvârlind departe bețele cu cari erau înarmați, se repeziră spre el, apucându-i mânele, sau numai poalele mantiei sale, și apoi acoperindu-le de lacrimi și sărutări:

— Sir Francis! strigară ei, Sir Francis printre noi!

— Părintele poporului în mijlocul copiilor lui!

— Nobilul Sir Francis în *Wappingul* nostru ticălos și jalnic!

(Va urma)

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”
Traglu 5.000 de fol
ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

nia, Serbia, Bulgaria, Grecia, etc. In ele se ved și rezultatele în mare parte evidente, și propagatorii, în mare parte sunt chiar conaționali. Iar p'acolo unde soarta ar favoriza ca profesor să fie și german, apoi lucrurile merg cu trenul accelerat. Acești apostoli ai germanizării prin muzică, nu se sflesc a pune chiar textele țării în care trăiesc pe arit germane.

Așa d. e. în Grecia, patria eroilor și acelor mai înfocați patrioți, cântecele naționale încep a fi înlocuite prin arit germane. Și unde aceasta? În școli din fete și de băieți; vrea să zică să înflătrează simțământul musical german de mica copilărie. Cine o face aceasta? Un German, Iulius Ennig, carele în 1882 a tipărit chiar o broșură de 80 pag. de arit germane, punându-le text grecesc; ba mai mult, ca să măgulească egoismul grec, le-a transcris și pe semnele de psaltichie.

Broșura poartă titlul de Muza. În urma acestora n'ar fi oare bine să aruncăm ochii și la cele ce se petrec la noi?

(Sfârșit în No. viitor.)

TELEGRAME DIN STREINATATE

Haga, 29 Iulie. — D. Beelarets a întrebat în Camera Seniorilor dacă lege în vigoare sunt suficiente, ca guvernul să poată garanta menținerea ordinii.

Ministrul Heemskerk a răspuns în mod afirmativ, adăugând că în cas când va fi trebuință d'a se pune stavilă oamenilor rău-voitori, cari voesc a duce țara la ruină, guvernul va ști a și îndeplini datoria.

Paris, 29 Iulie. — Ziarele publică decretul privitor la organizarea expoziției din 1889.

Contele Montebello pleacă astăzi la Constantinopol.

Londra, 29 Iulie. — Presa națională irlandeză consideră numirea marchizului de Londonderry (Viconte Castlereagh) ca o ofensă specială adusă Irlandei, care urăște acum, mai mult de cît ori cînd numele Castlereagh. Ziarul d-lui Freemans zice că numirea marchizului Londonderry pare aproape o festă teatrală.

Despre Hicks-Beach, care a fost numit secretar de Stat pentru Irlanda.—Zia-

rele irlandeze zic că el ar fi un funcționar fără simpatie și valoare și nici de cum un om de stat.

Londra, 29 Iulie. — Ziarele se ocupă de constituirea cabinetului. Times crede că numirile de pînă acum n'ar fi tocmai după cum se doria în interesul unui guvern durabil și a unei cooperării sincere între conservatori și liberali-Unioniști.

Cu toate că lordul Iddesleigh posedă un temperament bun și împăciuitor, cu toate că e tot-d'una pentru demersuri moderate, fiind seamă și de sentimentele altora; totuși un ministru de externe englez trebuie să aibă cu totul altfel de calitate. Calitățile lordului Granville au fost mai mari, pe lângă această el a mai avut cunoștința muștenită a misterilor diplomatice și tot a făcut fașco din cauza că n'a fost constant și alergic când după una când după alta.

„Morning Post” crede din contră că numirea lordului Iddesleigh, amicul cel mai intim al lui Beaconsfield și Salisbury, va arăta guvernului străine, că politica externă a cabinetului actual va fi o urmare fidelă a celeia a lui Beaconsfield și Salisbury, și deci principele Bismark și contele Kalnoky pot conta pe amicitia Angliei.

„Standard” e și el mulțumit cu numirea lui. Numai numirea d-lui Churchill inspiră grijă, din cauza caracterului vehement al acestuia. Un conducător de partid în camera comunelor trebuie să poseadă multă tactică.

STIRI MARUNTE

D. consilier comunal Petrescu obținând un concediu, d. Dănescu este însărcinat cu direcția axiselor și a oficiului de știre civilă

Se vorbește că o nouă linie de Tramvay se va construi de la stația Matache măcelaru spre Cotroceni.

D. Obedeanu, prefect de Ilfov, dinpreună cu d. dr. Polizu, sub director al serviciului sanitar au vizitat comuna Pantelimon și Dudaș unde s'ar fi ivit o boală epidemică printre copii.

D. general Cornal și Berendei au plecat la Olopeni pentru a inspecta forturile în construcție.

Trenul accelerat de Verciorova a sosit astăzi cu 36 minute întârziere.

D. Inspector general Dr. Teodori a plecat azi dimineață la Sinaia, pentru a și conduce familia.

D. N. Flea este așteptat astăzi-seară în Capitală.

Citim în Gazeta Buzului pe care o primim azi:

Eminentul nostru doctor, d. Climent, era se fie victima unui asasinat, dacă din fericire, nu ar fi intervenit la timp, amicul său d. farmacist Gherman.

Cismarul Matache Tomescu din Buzeu suferind de mai mult timp de boală de inimă, până la o vreme se curarise cu d. dr. Nicolaide; apoi părăsindu-l indignat, se adresă la d. dr. Climent ca să-l tămăduiască.

D-rul Climent, făcându-l o diagnosă foarte serioasă, îi prescrie niste medicamente; dar, dupe câte-va zile, observând că clientul său este predispus a și pierde rațiunea, din cauza desperării în care l' adusesse boala sa, ordonă să i se ia sînge.

În ziua de 15 curent, Tomescu venind în farmacia d-lui Gherman și găsind aci pe doctorul său, începu să-l apostrofaze, spunându-l că de când l-a luat sînge nervele l se slăbesc din ce în ce și că o să moară. Doctorul observând că bolnavul e foarte agitat, făcu semn d-lui Gherman să-l dea afară pentru a nu se întâmpla vre-un scandal. D-nu Gherman, intervenind, îl amenință că dacă nu se va liniști va chema poliția să-l aresteze. Ton-es-cu auzind această asigură pe d. Gherman că nu va face nimic și d. Gherman e retrase la comptuarul său; dar dupe câte-va vorbe schimbate cu d-rul, Tomescu se repede asupra lui și cu un cuțit de cismărie l' dă trei lovituri, două la brațul drept și una în coastă. Doctorul, văzând pericolul cel amenințat, începu a striga ajutor. Atunci d. Gherman, fără să știe că agresorul are asupra sa un cuțit, se repede la dînsul și, pe la spate, luându-l de umăr, îl împinge afară din farmacie; apoi întorcându-se la doctor îl vede plin de sînge și înțelegând că este rănit, pe d'o parte îl transportă la domiciliul său, iar pe de alta parte pe dr. Nicolaide despre această întâmplare. Dr. Nicolaide se duse imediat la colegul său și îl dete totate îngrijirile.

Asasinul dupe ce a fost dat afară a luat la fugă, dar poliția fiind înștiințată la moment, s'a pus în goana lui și prinzându-l l'a arestat.

Dupe asigurările medicilor rănile d-rului Climent nu prezintă nici un pericol.

În dreptul casei cu No. 49 din Strada Șerban-Vodă, un cărușar anume Nicolae Constantin a călcat un copil de doi ani, căruia l'a rupt mina dreaptă.

Cărușarul a fost arestat, iar copilul a transportat la spitalul de copii.

Biserica Sf. Ilie din Gorgan, a cîstigat procesul cel' avea contra episcopilor ei.

D. Moscuna, secretar general la Ministerul de Interne a plecat azi din București mergînd la vînătoare.

Ieri s'a găsit mort în strada Popa-Nan un individ, care în ajun se bucură de o perfectă sănătate. Cadavrul a fost transportat la spitalul Brăncovenescu unde d. dr. Alexianu va redigia actul medico-legal.

D. Nacu, Ministru de finace a plecat la Sinaia.

D. general Fălcoianu a plecat la Galați să inspecteze Statul major al corpului III de armată.

Locuitorii de la Strunga se găsesc sub influența unei groaze mari din cauza că s'a răspândit pe acolo șgomotul că s'ar fi aflat prin împrejurimi un câine turbat, ce nu s'a putut prinde.

D. Nicolae Basilescu, șeful serviciului comunal de la interne, care fusese la Strunga într-o anchetă a luat măsuri ca locuitorii să fie păziți de ver un accident. Numai de o isbuit.

Niste făcători de rele s'au introdus în un bragaș din strada Amzi, pe care l'a torturat și l'a furat 1,000 franci.

Și de astăzi poliția n'aude ce se petrece pe când păzește noaptea.

„România liberă” scrie că:

D. Traian Mureșan, elev al academiei artelor plastice din München, întorcându-se zilele acestea în patrie a adus cu sine un bust construit de giups, ce prezintă pe Excelența Sa înalt Prea Sfințitul Mitropolit dr. Ion Vancea. Bustul, construit numai după o fotografie, este foarte bine reușit și dovedește un talent de bună speranță la tînerul sculptor.

Notăm, că d. Traian Mureșan este fiul veteranului publicisii Iacob Mureșan din Brașov

Foile Eșane ne vestesc că un mare incendiu a izbucnit acolo pe strada Aron-Vodă. Multe familii au ramas pe drumuri.

Și România este informat că, Baile facute de Stat la Lacul-Sărut nu sunt suficiente pentru vizitatori, cu toate acestea, s'au dărâmat vechile instalațiuni de băi ale lui moș Oprea Iliescu.

Aceasta a produs o mare nemulțumire printre persoanele cari se află la acele băi.

Ziarele germane publică deună zi și știrea, că o domnișoară română de foarte bună condițiune ar fi fost arestată din cauză că s'a dovedit că fura obiecte de pe la giuvaergerii.

Astăzi mai putem da următoarele detalii în această privință: Domnișoara arestată la Baile Ems, este numai în vîrstă de 18 ani și se află închisă la Limburg, lângă Lah.

Tînera domnișoară, care sosise cu tată-său numai de câte-va zile la Ems, aparține celor mai bune cercuri sociale din România și se găsește într-o situațiune financiară deosebită.

Dănsa era foarte cunoscută în prăvăliile giuvaergerilor germani, de oare-ce a mai fost și anul trecut pe aici și a cumpărat multe lucruri din prăvălii.

La cel mai mult dintre prăvălișii de acolo nu le-a trecut nici măcar prin minte că erau victima unui furt; acest lucru l'au aflat numai la comisariatul poliției.

Domnișoara a furat aproape la 80 obiecte foarte prețioase, precum: inele, brățări, ace etc., cari toate s'au găsit cu ocaziune perchișiunii ei s'a făcut.

Mulți sunt de părere că domnișoara suferă de mania hojii.

ULTIME INFORMATI

Aflăm că Agenția Ilavas va chema în judecată pe directorul ziarului Telegraful, care publică depeșele Ilavas fără a le plăti, sustrăgându-le din plicul unui ministru.

Probabil, că ministru în chestiune va fi chemat ca martor în acest proces, dacă nu va fi și el acuzat ca complice.

România Liberă află, că ministrul ungar de instrucțiune publică a oprit următoarele cărți românești: „Istoria universală, sau istoria națiunii românești și a regatului Ungaria,” de dr. George Popa; „Geografia Ungariei și elementele din geografia generală,” de dr. Nicolau Pop; „Introducerea în geografie,” de Ioan Tuducescu.

S'au oprit aceste cărți sub cuvînt că conțin principii contrare Statului, cele din urmă două în deosebi, pentru că romanizează numele comitatelor și ale orașelor.

E. S. Contele Tornielli, Ministrul Italiei care se află la Roma în concediu, s'a întors în capitală și a re-luat conducerea afacerilor legațiunii.

Aflăm pozitiv că d. Colonel Pastia, Directorul general al poștelor, va trece la corp pentru a și face stagiu în armată, și că va fi înlocuit cu d. Colonel Lipoianu.

Cu trenul de azi dimineață, au plecat la Sinaia E. S. Dr. Busch, Ministrul Germaniei, d. Moruzi, Prefectul poliției capitalei, d. Maior Băicoianu și d. Populeanu, procuror general.

În Dobrogea s'au ivit cete de tâlhari. Populațiunea e speriată.

D. Brătianu însoțit de fil săi a sosit la Baile de la Govora.

ULTIMA ORA

Haga, 31 Iulie. — Lin st-a e complet restabilită la Amsterdam.

New-York, 31 Iulie. — Se asigură că detaliurile asupra situațiunii din Labrador sunt exagerate: nimeni n'a murit de foamă la Terra-Nova.

BULETIN FINANCIAR

București, 19/31 Iulie.

Agio face 14.10 contra 14.25 cât era eri. Afacerile sunt foarte restrânse cursurile valorilor se mențin.

Daciele fac 270. Construcțiunile 164. Naționalele singure cad la 216.

În Bancile Naționale nici-o afacere. Fondurile de plasament mai puțin ferme din lipsă de afaceri. Tendința liniștită.

BIBLIOGRAFIE

Elemente de Geografia Județului Olh. Curs elaborat după metoda institutiv pentru usul clasei a II-a primare de Ion G. Spîtescu, director al școlii No. 2 de băieți din Slatina. Preț 1 leu.

Micul curs de istoria Românilor însoțit de două harte ale Imperiului Roman și a Daciei. Ediția III. De I. M. Andreianu.

Aceasta ediție este aranjată după un plan melodic cu totul nou pentru a înlesni studiul Istoriei în școlile primare cl. III-a de ambele-sexe, cu totul îmbunătățită în privința stilului și materiei ce coprinde. Prețul unui exemplar 55 bani.

A apărut: Essai Comparé sur les institutions, les lois et les moeurs de la Roumanie, depuis les temps les plus recules jusqu'a nos jours. 800 pages grand in-8-o par Nicolas Blaramberg. Prix 30 francs.

Se află de vânzare la toate librăriile din Capitală și la administrația ziarului Epoca.

DOCTORU LEONTE S'A MUTAT

No 12 bis, Calea Plevnei No. 12 bis. peste drum de vechea locuinta

CASA DE SCHIMB

ALEX. GR. IONESCU & B. MARCU Strada Lipscani, No. 45 bis Bucuresti, 19/31 Iulie

Table with columns: VALORI, Scadența cuponelor, Preț lib curs mediu. Rows include FONDURI DE STAT ROMAN, IMPRUMUTURI DE ORASE, VALORI DIVERSE.

FOIȚA ZIARULUI „EPOCA”

(51)

FORTUNE DU BOISBOBEY

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

Amanții au un instinct care nu l' înșeală nici o dată și schimbările de costum nu l' ratăcesc.

— Este ea, murmură el. Sosește înaintea de Malverne. Suntem scăpați. Acum ne rămâne să fim cu atenție.

El se uită repede în cele două părți ale străzii, nu vede nimic suspect, părăsindu-l pentru a fi gata să deschidă când Odette va suna.

Saint-Briac nu aștepta mult. El auzi pasul Odettei și l' deschise înaintea ca ea să pue mâna pe butonul de cupru pe care vizitatorii trebuie să l' apese pentru a se anunța.

Ea găfăia ca și cum alergase. El o primi în brațe, o duse în salon, o așeză pe un scaun fără să l' zică un cuvînt; alergă de scoboră transperanturiv, închise fereastra ce era deschisă și ingenuchiă înaintea ei luându-i mâinele.

Ea și le trase pentru a și ridica voalul și zise:

— Am o mare frică. Mi se pare că am fost urmărită. Mă întorceam la floarea pas și în loc de a veni direct, am apucat prin piața Concordiei, am venit

asa de repede în cât nu mai pot respira; lasă-mă nițel și iartă-mă că am întârziat. Sunt trei și jumătate.

— Nu face nimic, pentru că ai sosit! strigă căpitanul sărutându-i mâna stîngă, din care ea și scosese mînușa.

— Nu e vina mea dacă am întârziat, îți jur. De azi dimineață mă prepar.... numai puteam de bucurie când am citit la corespondențele personale avisul ce începea prin cele trei litere ale numelui meu... aviz pe care în zadar îl căutam pe pagina a patra de atâtea zile.

— Și tu ai crezut că acest avis vine din partea mea?

— Cum n'aș fi crezut, și pentru ce întrebî această?

— Pentru că acest avis este o cursă ce ne-a fost întinsă. Eu nici odată n'aș fi făcut prostia să l' dau o întâlnire la mine după cele ce s'au petrecut.

— O cursă! repetă d-na de Malverne ridicându-se în picioare. Cine a putut face aceasta?

— Un mizerabil care a surprins secretul nostru și care voește a să răsbuna pe mine.

— A se răzbuna?...cum?

— Scriind bărbatului tău că tu ești amanta mea și că te va găsi lamine între orele trei și patru.

— Ce te face să crezi aceasta?

— Logica. Acest fals avertisment nu poate să aibă alt scop de cât a ne perde pe amândoi și această infernală mașinărie n'ar avea nici un efect dacă autorul lui n'ar fi anunțat pe bărbatul

d-tale în același timp când v'a atras pe d-v. aci.

— Aștiut aceasta când ai citit acest anunț mincinos, și nu m'ai prevenit!

— E abia o oră de când am deschis ziarul.

Numai era timp. Dar am luat toate precauțiunile pentru a te scapa.

Am pândit la fereastra acestui salon și m'am asigurat că Malverne n'a venit încă. Acum el poate veni... îl voi primi și l' voi ține reține până când vei fugi prin curte.

— Să fug! murmură Odette încruntându-și sprincenile.

— Da... fereastra nu este înaltă... și eu nu vîz alt mijloc... dacă vei pleca acum, te vei expune să l' întâlnești, pentru că el trebuie să sosească dintr'un moment într'altul.

— Și dacă nu vîoi vrea să plec?

Nu te gîndești!

— Tu trăești în întimitatea noastră, eu am dar dreptul să fac o vizită unuia din cei mai buni prietini ai soțului meu.

— Tu uiți noua situațiune în care fatalitatea ne-a pus. Uită că eu am fost arestat în urma funestei plimbări la Notre-Dame... Dacă Malverne m'a pus în libertate este că l'am jurat că am fost în turnuri cu o femeie măritată care este amanta mea... eu am refuzat de a l' spune numele și am refuzat de o persistență care trebuie să l' părut stranie. Un depunător anonim îi scrie că această femeie ești tu și încă speră că el se va mai îndoi l... atunci când

totul se întîlnește și când legătura mea cu tine explică atât de bine obstinarea ce am pus-o de a nu împinge până la capăt confidența ce l'am făcut-o pentru a mă disculpa de o acuzațiune de asasinat! Ar trebui că el să fie orb ca să nu vada aceasta și tu știi prea bine cât este de perspicace.

Inchipuindu-ne chiar că el se va abține de a verifica astăzi această acuzație, care l' atinge atât de aproape, pericolul va rămîne acelaș. Omul care ne-a denunțat este omorătorul acestei nenorocite străine. Eu știu că este el și el știe că eu știu. Mă mir însă cum el a aflat secretul nostru, acum suntem în mâna lui și el nu ne va cruța. Dacă eu nu l' am dat încă pe mâna justiției, aceasta am făcut-o pentru că noi suntem la dispoziția lui... el va spune atunci în gura mare tot ce a scris bărbatului tău.

D-na de Malverne, palidă, cu trăsuriile contractate, cu dîrți strănși, privea pe căpitanul cu ochi scînteietori.

— Da, zise ea dupe o tăcere, înțeleg că sunt perdută. Hugues poate mă va eria; lumea însă nu mă va eria. El bine! cu atât mai bine. am obosit mințind, am obosit ca să mă fiu a aceleia pe care nu l' iubesc. Voesc să sfîrșesc odată cu această existență odioasă, să mi rein libertatea... să trăiesc numai cu tine!

— Odette! strigă Saint-Briac speriat de atîta violență.

— Da, repetă ea cu o voce vibrantă. voesc să trăiesc cu tine pe care te ador, să trăiesc la lumina zilei, ca și cum aș fi văduvă.

— El e prietenul meu... nu pot să l' omor în duel.

— Cine îți spune că s'î omori? Eu voesc să plecăm... voesc să părăsim Franța pentru tot-d'una... voesc să mergem a ne ascunde fericirea ce căpătul lumii... vom găsi noi unde-va un colț de pămînt necunoscut, unde el se nu vie să ne caute. Ce ne împiedică ca să formăm aceasta? Amorul nostru nu este el destul de puternic pentru a ne consola că am perdit stima indiferenților și a proștior? Eu sunt gata să te urmez preunțent, eu voesc să te urm... am așteptat drăja prea mult... la din contra vîoi muri de suferință. Când vom pleca?

Și fiind-că căpitanul, zăpăcit de această isbucnire neașteptată nu se grăbea a răspunde, ea zise:

— Tu tac!... tu stai la îndoială!... tu care m'ai spus de atîtea ori că blestem această căsătorie la care eu am consimțit când tu nu erai aici și când nu șliam dacă te vîoi mai revedea vre odată.

— Și acum îl blestem, dar...

— Dar tu te acomodezi cu acest fel de fericire, care pentru mine nu este îndestulătoare. pentru că eu voesc să l' aparțin cu desăvîrșire. Aibi mă bine curajul de mi spune că nu mă mai iubești, că nu m'ai iubit nici odată.

— Tac! striga Saint-Briac, apucînd cu mâinile capul încântător al amantei sale și lipindu-i buzele de ale ei.

(Va urma)

